בית אהרן — לערב יו"כ

בעיו"כ דיבר בפסוק וכסה ענן הקטורת את הכפורת. ענן הוא מורה לרחמים וכסה ענן הקטורת ל' התקשרות את הכפורת על הכפרה של ישראל. וכבר דיברתי מזה על הפסוק והיה הכרובים פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפורת. ופניהם איש אל אחיו. אמר כי הכרובים הם בחינת מלאכים המגינים על ישראל. פורשי כנפים למעלה. הכנפים הם כנפי המצות והם בחינת אהבה ויראה כי מצוה בלא דחילו ורחימו לא פרחת לעילא. והכרובים פורשים הכנפים הללו למעלה. סוככים בכנפיהם על הכפורת. על כפרת ישראל מגינים ומסתירים שלא יקטרגו עליהם. ופניהם איש אל אחיו כי בעת הזאת צריכין ישראל להיות פניהם איש אל אחיו:

איתא במדרש. בזאת יבא אהרן אל הקודש. בזכות האבות בזכות שבת ועוד הרבה. ד"א בזכות הקרבנות:

ונוכל לומר. זאת נקרא מה שיודעים ורואים. וקודש הוא למעלה מה שאין יודעים ואין מבינים. כי כל הדברים שהבורא ב"ה מנהיג בעולם בהשגחה פרטית אין אנו רואים רק הנגלים שבהם. אבל הנסתרים שיש בזה אין אנו יודעים. ואומר המדרש. בזא"ת ע"י בחי' זא"ת יכולים לבוא אל הקודש. שבת נקרא קודש. וכן המועדים נקראים מקראי קודש שקורין וממשיכין הקודש. ויו"כ נקרא קודש כשמתקנים דברים של זה העולם לי"י. אזי יכולים לבא למקום הקודש. ומשבת באים ליו"כ. ודיבר בזה הרבה איך שצריך כל איש ישראל להשיג חיות וטעם וקדושה מיום כפור הקדוש:

איתא במדרש. בזאת יבא אהרן אל הקודש בפר כו' פר זה אברהם שנאמר ואל הבקר רץ אברהם. ואיל זה יצחק שהקריבו תמורתו איל. שני שעירי עזים זה יעקב שנאמר וקח לי משם שני גדיי עזים טובים. טובים לך וטובים לבניך כו': עכ"ל

פתח ואמר. בזא"ת יבא אהרן אל הקודש. בבחינה הנקרא זא"ת יבא אל הקודש. ואמר בשם אביו זצוק"ל על זא"ת שבחו אהובים. ע"י המדה הנקרא' זא"ת ועם הבחי' הנקרא' זא"ת שבחו אהובים. נשתבחו כל מדות האהבות ונתקנו. ואמר שע"ז הדרך נאמר בכ"ג בעיו"כ שחרית מעבירין לפניו פרים ואילים וכבשים. פרים כנגד אברהם. אילים כנגד יצחק. כבשים כנגד יעקב כדכתיב והכבשים הפריד יעקב. כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה. בעבודת השי"ת שזו היא העבודה הנזכרת. על ג' דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל ג"ח. שמרומז ג"כ כנגד שלשה אבות. תורה כנגד אברהם כו' כי עיקר הכל הוא הצדיק ומהיכן ממשיכין הכל. מהאבות:

איתא במדרש. לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך. בעי"כ. כי כבר רצה האלקים את מעשיך. בר"ה ויו"כ. משל למלך ששלח לגבות ליפוס כו' עד שביו"כ כל העם מתענים אנשים ונשים וטף הוא מוחל על עונותיהם. עכ"ל:

פתח ואמר כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאלו התענה תשיעי ועשירי. דער פסוק איו אויף אים מעלה. כי בזה מעלים כל האכילות ושתיות של כל השנה. ונראה שגם בתענית יש החיות באדם. רק שאינו מאכילה ושתיה גשמיות. רק שהחיות נמשך מהמוח שלכך צריך לשמור המוח בתענית והוא דבר רוחני וחיות רוחני וחיות קדוש. וז"ש המדרש. לך אכול בשמחה לחמ"ך. לחם שלך. דהיינו שניהם במשמע. הלחם גשמי שאוכלים בתשיעי שהוא ג"כ מצוה. והלחם שלך שאוכלין בעשירי. כי הוא ממש שלך מגוף האדם. ושתה בלב טוב יינ"ך. שלך ממש מהמוח והגוף וחיות עצמו. ואם הוא כך אזי כב"ר רצה אלקים את מעשיך. הסליחה מופקדת לך מר"ה. רק שבא להתגלות ביוה"כ כי האחרית כלול בראשית: